

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **K. T.,**
bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2022, č. j. 048877/2022/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2022, č. j. 048877/2022/KUSK, a rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 17. 1. 2022, č. j. 17264/2022-MURI/OPE/1124, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Emila Flegela.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 22. 6. 2022, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 1. 2022, č. j. 17264/2022-MURI/OPE/1124 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit porušením § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že při silniční kontrole policistům jako řidič nepředložil řidičský průkaz. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. B.

Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok týkající se popisu skutku tak, že text výroku napadeného rozhodnutí „dne 4.7.2021 ve 14:30 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. M. B., rz. XA, na dálnici D1, v úseku 19 km, ve směru jízdy na Brno, kdy následně byl hlídkou PČR zastaven. Při kontrole nepředložil řidičský průkaz.“ po změně zní „dne 4.7.2021 ve 14:30 hod. na dálnici D1, v úseku 19. km ve směru jízdy na Brno, při řízení motorového vozidla tov. zn. M. B., rz. XA, neměl u sebe řidičský průkaz“. Pro úplnost soud dodává, že žalobci byla původně vytýkána též jízda po nezpevněné krajnici, nicméně tato část obvinění byla stažena a není předmětem tohoto řízení. Soud se jí proto dále nezabývá.

2. Žalobce namítl, že žalovaný změnil výrok rozhodnutí způsobem, jímž byl žalobce poprvé teprve v napadeném rozhodnutí obviněn ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že u sebe neměl řidičský průkaz. Takový skutek však žalobci nebyl prokázán, když v průběhu správního řízení nebyl proveden žádný důkaz, jímž by bylo spáchání předmětného přestupku prokázáno. Žalobci navíc bylo toto obvinění poprvé sděleno v rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí.
3. Žalobce dále namítl, že ve věci nebyly porýzeny a provedeny žádné důkazy, které by bylo třeba (či možno) zpochybňovat, neboť oznámení přestupku a úřední záznam důkazy nejsou.
Navíc zde proti sobě stála verze obviněného na straně jedné a úřední záznamy podporující verzi zasahujících policistů na straně druhé, neboť žalobce v odvolacím řízení výslovně uvedl, že řidičský průkaz po nějaké době během silniční kontroly našel a policistům předložil.
Vina žalobce je dovozována toliko z úředního záznamu a oznámení přestupku, a na základě těchto podkladů navíc prvoinstanční správní orgán a žalovaný dospěli k diametrálně odlišným závěrům.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že oznámení o přestupku je sepisováno přímo na místě za přítomnosti žalobce, který zápis čte a poté má možnost se k němu vyjádřit a podepsat, nebo podpis odmítnout, což je případ žalobce. O takovém projednání na místě nelze pochybovat jako o dostatečném důkazu.

II. Obsah správního spisu

5. Dne 2. 8. 2021 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení se žalobcem pro podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 4. 7. 2021 ve 14:30 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. M. B., rz. XA, na dálnici D1, v úseku 19 km, ve směru jízdy na Brno, kdy následně byl hlídkou PČR zastaven. Při kontrole nepředložil řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu.
6. Dne 29. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 5 rozsudku porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Dne 1. 12. 2021 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor.
7. Dne 10. 1. 2022 proběhlo ve věci ústní jednání, jehož se žalobce nezúčastnil. Dne 8. 1. 2022 zaslal své vyjádření k věci, které se však problematiky řidičského průkazu netýkalo.

8. Dne 17. 1. 2022 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 5 rozsudku porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona.

Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Podkladem pro vydání rozhodnutí byly oznámení přestupku, úřední záznam zasahujících policistů, oznámení policistů psané na místě, vyjádření žalobce ze dne 8. 1. 2022 a výpis z evidenční karty řidiče.

9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že řidičský průkaz sice nejprve nemohl najít, ale ještě před skončením silniční kontroly ho našel a předložil. Dne 22. 4. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil výrok týkající se popisu

skutku tak, že text výroku napadeného rozhodnutí „*dne 4.7.2021 ve 14:30 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. M. B., rz. XA, na dálnici D1, v úseku 19 km, ve směru jízdy na Brno, kdy následně byl hlídkou PČR zastaven. Při kontrole nepředložil řidičský průkaz.*“ po změně zní „*dne 4.7.2021 ve 14:30 hod. na dálnici D1, v úseku 19. km ve směru jízdy na Brno, při řízení motorového vozidla tov. zn. M. B., rz. XA, neměl u sebe řidičský průkaz*“. V odůvodnění uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí z důvodu právní jistoty změnil tak, aby slovní popis skutku odpovídal jeho právní kvalifikaci, resp. porušenému ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť při popisu skutku tak, jak ho uvedl správní orgán I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí: „*při kontrole nepředložil řidičský průkaz*“, by nebyla porušena povinnost řidiče uvedená v § 6 odst. 7 písm. a), ale v § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Dále uvedl, že V oznámení přestupku sepsaném hlídkou Policie ČR dne 4. 7. 2021 na místě silniční kontroly je uvedeno, že žalobce byl vyzván k předložení předepsaných dokladů k řízení motorových vozidel, přičemž předložil pouze osvědčení o registraci vozidla, řidičský průkaz neměl u sebe, k podezření ze spáchání přestupku se odmítl vyjádřit, odmítl se i podepsat. Z úředního záznamu hlídky Policie ČR vyplývá to samé jako z výše uvedeného oznámení přestupku, navíc je zde uvedeno, že žalobce hlídce sdělil, že řidičský průkaz nemá u sebe. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně se žalobce ke skutku specifikovanému ve výroku napadeného rozhodnutí nijak nevyjádřil. V dané situaci, kdy proti sobě nestála verze žalobce na straně jedné a úřední záznamy podporující verzi zasahujících policistů na straně druhé, v situaci, kdy se žalobce v průběhu řízení nevyjádřil a neuvedl žádný konkrétní skutkový či právní důvod vyvolávající rozumnou pochybnost a kdy o jeho jednání nevznikly žádné pochybnosti, byl důkaz svědeckými výpověďmi zasahujících policistů nadbytečný, v rozporu se zásadou procesní ekonomie, neboť tito do věci nemohli přinést nové poznatky, které by mohly věrohodně zpochybnit některý z porízených důkazů. Z kompletního spisového materiálu nikterak nevyplývá, že by žalobce na místě silniční kontroly svůj řidičský průkaz dodatečně našel a hlídce předložil. Žalobce měl možnost vyjádřit se v průběhu silniční kontroly na oznámení přestupku a zaznamenat tak dodatečné nalezení řidičského průkazu a jeho předložení hlídce Policie ČR, což výslovně odmítl. Z logiky věci se lze oprávněně domnívat, že pokud by se tvrzení žalobce zakládalo na pravdě, uvede svou snahu o dodatečné předložení svého řidičského průkazu hlídce Policie ČR do Oznámení přestupku jako své vyjádření k podezření ze spáchání přestupku, jako liberační důvod pro budoucí správní řízení, žalobce tak neučinil. Ani v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žalobce dodatečné předložení svého řidičského průkazu hlídce Policie ČR na místě silniční kontroly nenamítal, když se bez řádné omluvy nedostavil k ústnímu jednání, ale zcela nečinný nezůstal, neboť podal odpor proti příkazu správního

orgánu I. stupně a zejména zaslal správnímu orgánu I. stupně své vyjádření (spolu s přílohou) ke skutku spočívajícím v jízdě motorovým vozidlem po nezpevněné krajnici (toto řízení bylo následně správním orgánem I. stupně zastaveno), ale ke skutku, který je předmětem tohoto řízení, se opět nijak nevyjádřil. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný považuje námitku obviněného poprvé vznesenou v odvolání proti napadenému rozhodnutí za neprokázanou a nezpůsobitou relevantním způsobem vyvrátit vypovídací hodnotu získaných důkazních prostředků a jako takovou za účelovou, jejímž smyslem je pouze prodlužovat vedené řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť shledal důvod k postupu dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
11. Žalobce předně namítl, že skutek kladený mu za vinu (že u sebe neměl řidičský průkaz), byl poprvé zmíněn až v napadeném rozhodnutí. Tato námitka je důvodná. V nyní posuzované věci správní orgány obou stupňů za rozhodné ustanovení označily § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, který v rozhodném období zněl takto: „*Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz*“. Skutek, jehož se měl žalobce dopustit, správní orgán I. stupně vymezil tak, že žalobce „*při kontrole nepředložil řidičský průkaz*“. Soud konstatuje, že na povinnost předložit řidičský průkaz ke kontrole však pamatuje § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, který zněl v rozhodném období takto: „*Řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole*“. Soud zdůrazňuje, že je věcí správních orgánů, aby vymezily skutek, kterým se dle jejich názoru obviněný dopustil přestupku a aby označily zákonné ustanovení, které bylo vymezeným skutkem porušeno. V projednávané věci však správní orgán I. stupně postupoval zcela zmatečně, jelikož jednání žalobce sice od počátku (od oznámení o zahájení řízení) až do vydání rozhodnutí právně kvalifikoval odkazem na § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, nicméně vlastní popis jednání žalobce odpovídal § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za této situace pak žalobce nemohl vědět, co přesně je mu kladeno za vinu. Žalovaný si tohoto pochybení správního orgánu I. stupně byl bezpochyby vědom, jelikož se jej napadeným rozhodnutím pokusil „opravit“, tak, že upravil skutkovou větu tak, aby odpovídala § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Takový postup však nelze aprobovat, jelikož je v rozporu se zásadou předvídatelnosti správních rozhodnutí. Žalobci je třeba přisvědčit v tom, že napadené rozhodnutí pro něj bylo značně překvapivé, jelikož obsahovalo zcela nový popis skutku oproti všem předcházejícím dokumentům. Toto pochybení tak představuje závažnou procesní vadu, jež mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pro úplnost soud dodává, že žalovaný samozřejmě v rámci změny prvostupňového rozhodnutí může upravit (upřesnit) i skutkovou větu, nemůže tak však

činit za situace, kdy nový popis skutku odpovídá zcela jinému zákonnému ustanovení než popis původní.

12. Již shora uvedené pochybení by postačovalo ke zrušení napadeného rozhodnutí. Soud se však dále zabýval námitkou, že porušení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu nebylo žalobci prokázáno. I tato námitka je důvodná.
13. V prvé řadě je třeba uvést, že rozhodnutí správních orgánů jsou založena výhradně na úředním záznamu a oznámení o přestupku. Oznámení o přestupku, záznam o přestupku či úřední záznam je možné obecně považovat za dostačující důkazy o spáchání přestupku, a to za předpokladu, že v nich uvedené skutečnosti svědčí o naplnění skutkové podstaty přestupku a lze jimi jeho spáchání podložit a dále za podmínky, **není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován** (srov. obdobně závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36, či ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 33). Podle ustálené judikatury dále také platí, že úřední záznam či oznámení přestupku nelze použít jako rozhodující důkazy. Obsahem úředního záznamu je totiž jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. Ačkoliv tedy správní orgán může při svém rozhodování vzít informace obsažené v úředním záznamu či oznámení přestupku do úvahy pro určité podpůrné dokreslení situace, jako rozhodující důkazy tyto dokumenty nemohou ze své povahy postačovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, bod 11, či ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, bod 30). Úřední záznam sám o sobě, zvláště za situace důkazní nouze, nemůže obstát, neboť se jedná o jednostranný úkon správního orgánu nemající charakter veřejné listiny, která by potvrzovala pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54).
14. Z výše uvedeného vyplývá, že tyto „jednostranné dokumenty“, jejichž původcem je policejní orgán, nemohou postačovat pro závěr o vině žalobce, pakliže byly ve správním řízení zpochybněny. Jelikož žalobce v odvolání tyto dokumenty zpochybnil a přdestřel odlišnou skutkovou verzi (tvrzením, že později v průběhu kontroly řidičský průkaz našel a předložil), měly správní orgány dokazování doplnit, zejména provést výslech zasahujících policistů. Judikatura, na níž poukazuje žalovaný, není pro projednávanou věc přílehlavá. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 7 As 10/2016-47, uvádí, že „z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již ve správním řízení, **nejpozději pak v odvolacím řízení**. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová (viz rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60, či rozsudek ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115)“ (zvýraznění provedeno krajským soudem). Tento rozsudek se (stejně jako rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2021, č. j. 44 A 3/2021-32) zabýval situací, kdy byl obviněný v průběhu správního řízení zcela

pasivní

a své námitky uplatnil poprvé až v žalobě. Tak tomu však v projednávané věci není, jelikož žalobce rozhodnou námitku uplatnil již v průběhu správního řízení, konkrétně ve svém odvolání. Soud tak

konstatuje, že žalovaný nemohl v projednávané věci vycházet pouze z oznámení přestupku a z úředního záznamu a žalobní námitka je důvodná. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování výsledkem zasahujících policistů, a to ze dvou důvodů. Prvním z nich je, že napadené rozhodnutí by bylo třeba zrušit bez ohledu na jejich výpověď (viz body 11 a 15 rozsudku). Druhým důvodem pak je skutečnost, že výsledkem policistů lze sice dokazování doplnit v řízení před soudem, ale pouze tehdy, pokud potřeba doplnění dokazování vyvstala až v soudním řízení. V projednávané věci však bylo policisty třeba vyslechnout již v řízení odvolacím a to, že tak žalovaný neučinil, nelze zhojit v soudním řízení.

15. I pokud by však soud zcela akceptoval úřední záznam a oznámení přestupku, nemohlo by napadené rozhodnutí obstát, a to vzhledem k popisu skutku, které žalovaný nakonec zvolil, tedy k závěru, že žalobce neměl řidičský průkaz u sebe. V rozsudku č. j. 44 A 3/2021-32 zdejší soud uvedl, že *„je však současně nutné zabývat se také tím, zda byla správními orgány vymezená jednání žalobci prokázána a rovněž tím, jaký je vůbec vztah mezi oběma právními povinnostmi. Je logické, že primárně musí být řidiči stanovena povinnost řidičský průkaz mít při řízení vozidla u sebe, a teprve poté je možné mu uložit související povinnost, aby řidičský průkaz předložil na výzvu k tomu oprávněné úřední osoby ke kontrole. Skutečnost, že řidič nemá řidičský průkaz u sebe, bude pro správní orgány poměrně obtížné prokazovat, vyjma situací, kdy mu byl již dříve řidičský průkaz zadržen či odebrán, tudíž jej u sebe mít ani nemůže. V takové situaci, či pokud se jinak podaří správnímu orgánu prokázat uvedený skutek, je možné řidiče uznat vinným přestupkem pro porušení povinnosti podle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Není však již na místě uznat řidiče vinným i jednáním, že řidičský průkaz na výzvu nepředložil, neboť řidič nemůže logicky předložit něco, co u sebe nemá. Jednání spočívající v nepředložení řidičského průkazu pamatuje právě na ty situace, kdy z úředních evidencí je zjevné, že řidičský průkaz je v držení řidiče a veřejný zájem spočívá v tom, aby jej řidič předložil ke kontrole. V této situaci není již rozhodné, zda řidič řidičský průkaz u sebe má, či nikoli, neboť trestán bude za to, že jej nepředložil ke kontrole. Prokázat tento skutek řidiči je pak nepoměrně snazší, neboť postačí zjištění, že výzva byla při silniční kontrole učiněna a řidič na ni nereagoval. Správní orgán pak již nemusí dále zjišťovat, zda řidič řidičský průkaz měl či nikoli“*. Úřední záznam a oznámení o přestupku shodně uvádí, že žalobce řidičský průkaz nepředložil a neměl u sebe. Soudu však není vůbec zřejmé, jak policisté dospěli k závěru, že žalobce řidičský průkaz nemá u sebe. Jediné, co ze záznamů vyplývá, že měl žalobce policistům tuto skutečnost sdělit. Takové „doznání“ obviněného před zahájením správního řízení však nemůže být dostatečnou oporou pro závěr o porušení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Jiné skutečnosti, které by svědčily pro to, že žalobce řidičský průkaz nejen nepředložil, ale vůbec neměl, ze záznamů nevyplývají. Soud tak konstatuje, že závěr žalovaného nemá dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. pro nedostatečná skutková zjištění a pro vadu řízení před správními orgány, jež mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že v řízení došlo po stránce skutkové i právní k zásadním vadám, přistoupil soud v zájmu zachování principu dvojinstančnosti řízení ve správním trestání rovněž ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný,
a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč
a náklady na zastoupení advokátem, které se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Náklady sestávají z odměny za zastoupení za tři účelné úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a sepsí repliky) ve výši 3 100 Kč za úkon podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý úkon podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH, patří

k nákladům řízení též částka odpovídající sazbě daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a z náhrad, tedy z částky 10 200 Kč, ve výši 2 142 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. září 2022

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce